

't Zen Vedetten!!

Zaterdag 24 augustus 2013: De Sneppentocht.

Vedette nummer 1: Frank Deboosere die ons na een zomerse vrijdag een wisselvallige dag voorspelde maar een droge morgen. Het regende die morgen echter toen ik opstond en het regende toen we de kajaks oplaadden! Ferre had onderweg met zijn fiets al zijn regenkleedij in stukjes aangetrokken en ook het grootste deel ervan alweer uit getrokken. Ja, het weer was wisselvallig. Anderzijds was het weer overdag weliswaar bewolkt, maar zo goed als droog, toen we aan het peddelen waren. Onder de parasol aan 'De molen' op het Sint-Anneke regende het ook, maar toen zaten wij wel lekker droog.

Vedette nummer 2: Ludo stond al erg vroeg paraat, had zijn boot al klaar gelegd en zoals altijd kwam Ferre aan als zijn boot al op de aanhangwagen lag. Met z'n drieën reden we naar Niel. Bijna ter plaatse viel bij Ludo 'zijne frank'! Zijn tas met spatzeil, zwemvest, eten en drinken, portefeuille, droge kleren... stond nog in de loods in Schoten!

Gelukkig kon hij bij de club in Niel een passend spatzeil en een zwemvest lenen; kreeg hij van Ferre een pistolet en kocht met geleend geld een croque op het terras van 'De molen'.

Vedette nummer 3: de ober in taveerne 'De molen'! Blijkbaar is het etablissement in handen van Chinezen. Zij werden wat overrompeld door al die kajakkers die hun terras bezetten op deze grijze middag. Wij hadden geluk er bij de eersten aan te komen en onze bestelling werd vrij snel gebracht. Anderen moesten langer wachten of moesten hun bestelling tweemaal doorgeven; echt snel ging het niet. Maar Robby stal de show! Hij bestelde een 'Croque Madame'. Dat was de ober in eerste instantie ontgaan. Toen Robby – ondertussen al wat slapjes van de honger – dit een tweede maal bestelde, had de ober een heel aparte reactie daarop: "Madame is binnen!", zei hij en weg was ie. Waarop 'madame' iets later alsnog de bestelling kwam opnemen en Robby nog net op tijd zijn croque kon opeten vooraleer het startsein voor de terugtocht werd gegeven.

Vedette nummer 4: De politieboot had op een bepaald moment genoeg van het 'slakkengangetje' van de kajakkers en trok even door! Al voer hij aan de andere kant van de Schelde; wij werden even nadien flink door elkaar geschut van de golven die hij had veroorzaakt. Er stond toen wat wind, er waren golfjes en dan kwamen er zo'n hoge korte golven van die politieboot bij. Het was echt even heel goed oppassen of we hadden een bad genomen in het Scheldewater.

Vedette nummer 5: De barman in de club van Niel. Na de aankomst in Niel, het naar boven sleuren van de kajaks, opladen en omkleden, hadden wij wel zin in een stuk taart dat werd aangeprezen voor de luttele prijs van 1 euro 20. Robby bestelde een appeltaart. Hij kreeg er vanillesaus bovenop. Dat was tenminste wat de man achter de toog veronderstelde. In werkelijkheid was het een saus voor bij de BBQ! Nog net op tijd konden we Robby redden van deze aparte combinatie. Diezelfde barman opende een flesje 'Vedett', terwijl het een Duvel moest zijn. Maar ja, missen is

menselijk!

Aldus kwamen we op de titel van dit artikel: '**Vedetten**'!

O ja; wij hebben ook nog aangenaam gekajakt! Een mens zou het nog vergeten met al die 'vedetten'. Een dertigtal vaarders, waaronder een zevenzitter uit Lier, startten om 11 u in Niel onder de deskundige begeleiding van één politieboot, één brandweerboot met blauw flikkerlicht, één zodiac en één jachtje. Gelukkig hadden we er geen last van. Er werd goed doorgevaren en rond kwart voor één lieten we ons op aanraden van Ferre iets verder – op het échte strand van Sint-Anneke – op de oever stranden. De zandbodem was er minder slijkerig en steviger. Wel moesten we dan tegen een redelijk steile dijk naar boven klauteren om bij 'De molen' te geraken. Om 14u trokken we terug naar onze kajaks en Robby, Ferre en Ludo gaven ongewild het startschot door achter het ponton door te varen, terwijl de anderen aan de oeverkant nog lagen te dobberen. Er was nu meer wind dan 's morgens en er stonden ook meer golven. Je kon je er heerlijk op uitleven. Tegen 16u konden we aan het vermoeiendste van deze tocht beginnen: het omhoog hijsen van de kajaks over de dijk naar de auto. Terwijl we op het overdekte terras een pint mét gebak verorberden, trok een héél donkere wolk de lucht helemaal dicht en begon het te regenen. Wij hadden echt wel geluk gehad tijdens de tocht. In Schoten was er van de regen trouwens weinig meer te merken. Ferre en Ludo konden rustig naar huis fietsen.

Pol, SKK 18.